

A treia duminică din ianuarie

Duminica a II-a de peste an – Lecturi: 1 Samuel 3,3b-10.19; 1 Corinteni 6,13c-15a.17-20; Petru, 1,16; Ioan 1, 35-42.

« Cel care se unește cu Domnul este un singur duh cu el ».

Lecturile din această duminică ne invită să medităm asupra importanței vocației. Cuvântul «vocație» vine de la verbul latin «vocare», care înseamnă «a chema». Vocația creștină sau vincentiană se naște în felul următor: Dumnezeu ne cheamă, noi răspundem și îl urmăm. Așadar vocația este declanșată de chemarea din partea lui Dumnezeu. Însă și celelalte două acțiuni (care au legătură cu noi) sunt la fel de importante ca prima: noi răspundem la chemare și o urmăm. Fără un răspuns, vocația se transformă într-o "chemare în zadar" și dacă nu o urmăm, vocația se va transforma într-o dorință.

Aceste trei verbe sunt bine definite în lecturile de astăzi. În prima lectură avem chemarea lui Samuel. Dumnezeu îl cheamă pe nume și el răspunde: «Vorbește, Doamne, căci slujitorul tău ascultă». Samuel îl ascultă pe Domnul și are atitudine de ascultare. În Evanghelie Isus cheamă doi bărbați care-l urmau pe Ioan Botezătorul și aceștia se transformă în ucenicii lui Isus: răspunsul lor înseamnă schimbarea vieții, pentru că au văzut în Mielul lui Dumnezeu pe Mesia mântuitorul. Și în sfârșit în scrisoarea către Corinteni, sfântul Paul dă o explicație teologică și o perspectivă practică a răspunsului dat la chemarea din partea lui Dumnezeu: «Cel care se unește cu Domnul este un singur Duh cu el. Fugiți de desfrânare» căci «trupul vostru este templul Duhului Sfânt». Și termină declarând ferm dragostea față de Cristos: «nu sunteți ai voștri, căci ați fost răscumpărați cu un preț mare».

Așadar, cel care răspunde la chemarea Domnului, mai întâi îl ascultă, apoi își schimbă viața pentru ca la final să nu-și mai aparțină, pentru că formează un singur Duh cu El. Ce transformare frumoasă!

Cu noi, Vincentienii, se întâmplă ceva asemănător. Mai întâi este inițiativa lui Dumnezeu care ne cheamă; poate fi prin intermediul unui prieten, un anunț într-o parohie, o persoană săracă având nevoie de ajutor. Uneori nu înțelegem bine de unde vine chemarea, la fel ca Samuel care nu înțelegea ce vrea Domnul de la el. Însă noi răspundem și mergem în Conferință și vizităm săracii. Apoi ne schimbăm viața: începem să trăim viața din cadrul Conferinței și întâlnirea cu Săracul. Și aici se face trecere spre o transformare mistică: intrând în casa

Săracului devenim un singur Duh cu Cristos prezent aici. Începând din acel moment nu mai suntem aceiași, nu ne mai aparținem. Întreaga noastră viață este motivată de faptul că l-am descoperit pe Cristos prezent în celălalt sau în viața celui care are nevoie de ajutorul nostru. Faptul că acum « suntem ai lui Dumnezeu » se vede nu doar prin vizitele vincentiene, ci prin schimbarea întregii noastre vieți.

Devenim conștienți că trupul nostru este cu adevărat templul Duhului Sfânt și nu mai vrem să păcătuim; vrem să ne folosim de trup pentru a sluji mai mult și fără să simțim oboseala pentru « a deveni una cu Cristos ». Darurile personale le vom folosi pentru slujirea directă a Săracilor și pentru lupta în favoarea dreptății sociale: cu ce învățăm din rugăciune și mistica vizitării săracilor și prin slujirea noastră, modul de gândire, viața socială vom contribui la crearea unei lumi mai drepte.

Uneori această transformare are loc fulgerător, ca în cazul convertirii sfântului Paul pe drumul Damascului, alteori este nevoie de timp pentru a ne schimba. În a doua lectură sfântul Paul a ajuns la Corint după ce a traversat o mare parte din Grecia și a rămas aici aproape 18 luni (între anii 50-52). Faptele Apostolilor 18, 2-4, ne spun că a început să lucreze cu Priscila și Aquila, o familie iudeo-creștină care construiau corturi ca și el și că sâmbăta predicau în sinagogă. Paul s-a dedicat în întregime vestirii evangheliei doar după ce au sosit la Corint Silvan și Timotei (2 Corinteni 1,19 și Fapte 18,5). Aceasta este minunea vocației vincentiene pe care a descoperit-o Frederic Ozanam și ne-a lăsat-o moștenire. Din chemarea la o simplă vizită, devenim, fiecare în felul nostru, mesagerii Evangheliei, mesagerii dreptății și a iubirii.

Traducere: sora Magdalena